

ВЪВЕДЕНИЕ.

Я. Днешнитѣ обстоятелства, които ни прѣдизвикватъ да говоримъ за потрѣбността на Балканския съюзъ.

Горко на побѣдѣнитѣ! Тѣй бѣсно е извикалъ на Римитѣ Галския войвода Брень, когато, на вѣznитѣ съ които сѫ му тегляли златото за откупъ, е хвѣрлилъ своята тѣжка Іска сабля и е искалъ да се прибави още толкова злато, колкото е надтѣжавала сабията, макаръ и да е било вече достатъчно златото на вѣznитѣ, спорѣдъ условията за откупътъ.

Горко на слабитѣ и пеятѣ! Така най-насѣтни сѫ видели великитѣ и силни държави на малкитѣ, когато имъ се намѣрвали на пѣтътъ, по който тѣхнитѣ агресивни (нападателни) стрѣмления сѫ се опѫтвали, а че тѣй викатъ и тѣль. Огъ такъво бѣсно отнасяніе на великитѣ сили въ по-
върѣме най-много сѫ биле принудени да прѣтърпяватъ
тѣхнитѣ държави на Европейския Истокъ: Черна Гора,
Сърбия, Румъния, България, а че и самата Турция, която,
макаръ и да не спада въ рѣдътъ на малкитѣ държави, пакъ,
поради своята си немощь, която е дошла по разни причини,
съ тѣхъ се равнява. Тѣзи държави, често пѫти, спрѣмо ония
велики и силни, сѫ биле въ положение на ягнето, коего, ако
и да е стояло подоле низъ течението на рѣчицата, пакъ е
било обвинявано отъ страна на вѣлкътъ, че му мѫти водата,
при всичко, че този звѣръ е стоялъ много по-нагорѣ отъ него.
Първи четири държави се памиратъ на пѣтътъ, до който
Руссия и Австрия се стрѣмятъ да минатъ, за да се докопатъ
до онѣзи петата и да я раздѣлятъ по между си, така, както
сѫ направили съ Полша прѣди сто години. И за да би можле,
колкото е възможно по-скоро и по-лѣсно, прѣзъ онѣзи
държави, да се примѣнатъ къмъ своите си цѣли, нѣма
срѣдство нито пѫть съ които да не сѫ се вече ползвуале тѣзи
държави, нито ще да се свѣнятъ отъ тѣхъ и за напрѣдъ.
А че тѣзи срѣдства мъчно могатъ да издѣржатъ критика
отъ глѣдна точка на християнския моралъ, безъ съмѣнѣние
не ще повѣрва никой, който колко-годѣ познава течението